

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:
ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

பெரியாழ்வார் அருளிச்செய்த பெரியாழ்வார் திருமோழி

2.3 – போய்ப்பாடு

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

ஸ்ரீ ரங்க₃ராமாநுஜ மஹாதே₃ஸிகன்

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

2.3 – போய்ப்பாடு

‡ போய்ப்பாடுடைய நின் தந்தையும் தாழ்த்தான் *
பொரு திறல் கஞ்சன் கடியன் *
காப்பாரும் இல்லை கடல்வண்ணா *
உன்னைத் தனியே போய் எங்கும் திரிதி *
பேய்ப்பால் முலை உண்ட பித்தனே ! *
கேசவ நம்பீ ! உன்னைக் காது குத்த *
ஆய்ப் பாலர் பெண்டுகள் எல்லாரும் வந்தார் *
அடைக்காய் திருத்தி நான் வைத்தேன் || 2.3.1 ||

வண்ணப் பவள மருங்கினில் சாத்தி *
மலர்ப்பாதக் கிங்கிணி ஆர்ப்ப *
நண்ணித் தொழும் அவர் சிந்தை பிரியாத *
நாராயணா ! இங்கே வாராய் *
எண்ணற்கரிய பிரானே *
திரியை எரியாமே காதுக்கிடுவன் *
கண்ணுக்கு நன்றும் அழகும் உடைய *
கனகக் கடிப்பும் இவையா || 2.3.2 ||

வையம் எல்லாம் பெறும் வார் கடல் வாழும் *
மகரக் குழை கொண்டு வைத்தேன் *
வெய்யவே காதில் திரியை இடுவன் *
நீ வேண்டியதெல்லாம் தருவன் *
உய்ய இவ்வாயர் குலத்தினில் தோன்றிய *

ஒண் சுடர் ஆயர் கொழுந்தே *
 மையன்மை செய்திள ஆய்ச்சியர் உள்ளத்து *
 மாதவனே ! இங்கே வாராய் || 2.3.3 ||

வண நன்றுடைய வயிரக் கடிப்பிட்டு *
 வார் காது தாழப் பெருக்கி *
 குண நன்றுடையர் இக்கோபால பிள்ளைகள் *
 கோவிந்தா ! நீ சொல்லுக் கொள்ளாய் *
 இணை நன்றழகிய இக்கடிப்பிட்டால் *
 இனிய பலாப் பழம் தந்து *
 சுண நன்றணி முலை உண்ணத் தருவன் நான் *
 சோத்தம் பிரான் ! இங்கே வாராய் || 2.3.4 ||

சோத்தம் பிரான் ! என்றிரந்தாலும் கொள்ளாய் *
 சுரி குழலாரொடு நீ போய் *
 கோத்துக் குரவை பிணைந்திங்கு வந்தால் *
 குணம் கொண்டிடுவனோ நம்பீ *
 பேர்த்தும் பெரியன அப்பம் தருவன் *
 பிரானே ! திரி இட ஒட்டில் *
 வேய்த் தடந் தோளார் விரும்பு கருங்குழல் *
 விட்டுவே ! நீ இங்கே வாராய் || 2.3.5 ||

விண் எல்லாம் கேட்க அழுதிட்டாய் ! *
 உன் வாயில் விரும்பி அதனை நான் நோக்கி *
 மண் எல்லாம் கண்டென் மனத்துள்ளே அஞ்சி *
 மதுசூதனே என்றிருந்தேன் *
 புண் ஏதும் இல்லை உன் காதும் அறியும் *
 பொறுத்திறைப் போதிரு நம்பீ ! *

கண்ணா ! என் கார் முகிலே ! *

கடல் வண்ணா காவலனே ! முலை உணாயே || 2.3.6 ||

முலை ஏதும் வேண்டேன் என்றோடி *

நின் காதில் கடிப்பைப் பறித்தெறிந்திட்டு *

மலையை எடுத்து மகிழ்ந்து கல் மாரி காத்துப் *

பசுநிரை மேய்த்தாய் *

சிலை ஒன்றிறுத்தாய் ! திரிவிக்கிரமா ! *

திரு ஆயர் பாடிப் பிரானே ! *

தலை நிலாப் போதே உன் காதைப் பெருக்காதே *

விட்டிடேன் குற்றமே அன்றே || 2.3.7 ||

என் குற்றமே என்று சொல்லவும் வேண்டா காண் *

என்னை நான் மண் உண்டேனாக *

அன்புற்று நோக்கி அடித்தும் பிடித்தும் *

அனைவர்க்கும் காட்டிற்றிலையே *

வன் புற்றரவின் பகைக் கொடி *

வாமன நம்பீ ! உன் காதுகள் தூரும் *

துன்புற்றன எல்லாம் தீர்ப்பாய் பிரானே ! *

திரி இட்டுச் சொல்லுகேன் மெய்யே || 2.3.8 ||

மெய் என்று சொல்லுவார் சொல்லைக் கருதித் *

தொடுப்புண்டாய் வெண்ணெயை என்று *

கையைப் பிடித்துக் கரை உரலோடென்னைக் *

காணவே கட்டிற்றிலையே *

செய்தன சொல்லிச் சிரித்தங்கிருக்கில் *

சிரீதரா ! உன் காது தூரும் *

கையில் திரியை இடுகிடாய் *

இந்நின்ற காரிகையார் சிரியாமே || 2.3.9 ||

காரிகையார்க்கும் உனக்கும் இழுக்குற்றென் *

காதுகள் வீங்கி எறியில் *

தாரியா தாகில் தலை நொந்திடும் என்று *

விட்டிட்டேன் குற்றமே அன்றே *

சேரியிற் பிள்ளைகள் எல்லாரும் *

காது பெருக்கித் திரியவும் காண்டி *

ஏர் விடை செற்றிளங்கன்றெறிந்திட்ட *

இருடிகேசா ! எந்தன் கண்ணே ! || 2.3.10 ||

கண்ணைக் குளிரக் கலந்தெங்கும் நோக்கிக் *

கடி கமழ் பூங்குழலார்கள் *

எண்ணத்துள் என்றும் இருந்து தித்திக்கும் *

பெருமானே ! எங்கள் அமுதே *

உண்ணக் கனிகள் தருவன் *

கடிப்பொன்றும் நோவாமே காதுக்கிடுவன் *

பண்ணைக் கிழியச் சகடம் உதைத்திட்ட *

பற்பநாபா ! இங்கே வாராய் || 2.3.11 ||

வா என்று சொல்லி என் கையைப் பிடித்து *

வலியவே காதில் கடிப்பை *

நோவத் திரிக்கில் உனக்கிங்கிழுக்குற்றென் *

காதுகள் நொந்திடும் கில்லேன் *

நாவற் பழம் கொண்டு வைத்தேன் *

இவை ஆணாய் நம்பீ *

முன் வஞ்ச மகளைச் சாவப் பால் உண்டு சகடிறப் பாய்ந்திட்ட *
தாமோதரா ! இங்கே வாராய் || 2.3.12 ||

‡ வார் காது தாழப் பெருக்கி அமைத்து *
மகரக் குழை இட வேண்டிச் *
சீரால் அசோதை திருமாலைச் சொன்ன சொல் *
சிந்தையுள் நின்று திகழப் *
பார் ஆர் தொல் புகழான் புதுவை மன்னன் *
பன்னிரு நாமத்தால் சொன்ன *
ஆராத அந்தாதி பன்னிரண்டும் வல்லார் *
அச்சுதனுக்கடியாரே || 2.3.13 ||

அடிவரவு — போய்ப்பாடு வண்ணம் வையம் வணம் சோத்தம் விண் முலை
என்குற்றம் மெய் காரிகையார்க்கும் கண்ணை வாவென்று வார்காது
வெண்ணெயளைந்த

போய்ப்பாடு முற்றிற்று
பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்